

Πληροφορίες για το περιβάλλον για ταξιδιώτες στην Κρήτη:

Μονή Αγκαράθου

(ιδρύθηκε πιθανώς πριν από 1.000 χρόνια!)

Η Μονή βρίσκεται 23 χλμ νότια του Ηρακλείου σε ένα πετρώδες ύψωμα ανάμεσα στα χωριά Σγουροκεφάλι και Σαμπά. Μπορεί κανείς να την επισκεφτεί, ακολουθώντας τη διαδρομή Ηράκλειο – Αμνισός – Επισκοπή έως το Σγουροκεφάλι. Περίπου στο κέντρο της περιοχής (πλατεία του χωριού) ακολουθούμε την ταμπέλα σήμανσης προς Καστέλι. Μετά από περίπου δύο χλμ μετά το Σγουροκεφάλι στρίβουμε **αριστερά** για τη Μονή Αγκαράθου (η ταμπέλα γράφει 1 χλμ, αλλά μετρήθηκαν 1,5 χλμ).

Η Μονή Αγκαράθου είναι πολύ παλιά και υπήρχε ήδη τον 15ο αιώνα. Δεν αποκλείεται να ιδρύθηκε στη 2η Βυζαντινή περίοδο, γεγονός που δεν μπορεί, ωστόσο, να αποδειχθεί από πηγές. Αρχικά ήταν ένα μικρό μοναστήρι που ανήκε στην κρητική οικογένεια των *Καλλέργηδων*. Ο πρώτος γνωστός ηγούμενος της Μονής ήταν ο *Νίφων Νοταράς*.

Από τα μέσα του 16ου αιώνα ξεκίνησαν εργασίες οχύρωσης και εξελίχθηκε σε καστρομονάστηρο. Έως σήμερα έχουν διατηρηθεί πολλά τμήματα του πρώην φρουρίου, μεταξύ άλλων οι δύο πύλες, τα κτίσματα των παλιών σταύλων με τη θολωτή οροφή και άλλα πολλά.

Κεντρική είσοδος για τη Μονή (αρ.). Νότια πλαϊνή είσοδος του παλιού οχυρού (δε.)

Ο πρώτος κρητικός ηγούμενος της Μονής λεγόταν *Μάξιμος Λούκαρης*, ο οποίος ανέλαβε τη διεύθυνση του μοναστηριού το 1619. Η διεύθυνση υπό τον *Λούκαρη* απέφερε καρπούς και έκανε τη Μονή μία από τις πλουσιότερες της Κρήτης. Το 1637 ζούσαν στο μοναστήρι περίπου 60 μοναχοί.

Η θέση και ο πλούτος της Μονής έθεταν τις προϋποθέσεις, ώστε να παίζει έναν σημαντικό ρόλο στην Ορθοδοξία της Κρήτης. Σήμερα επικρατεί η άποψη, ότι κατά τη διάρκεια της Ενετοκρατίας η Μονή αποτέλεσε σημαντικό κέντρο γραμμάτων, όπου διδάσκονταν νεαροί μαθητές, κληρικοί και λαϊκοί και αντιγράφονταν χειρόγραφα. Ο τελευταίος ηγούμενος κατά την Ενετοκρατία λεγόταν *Μελέτιος Καλλονάς* με καταγωγή από τα Κύθηρα.

Η κατάκτηση της Κρήτης από τους Τούρκους έφερε πολλά προβλήματα στη Μονή. Πιθανόν να είχε καταστραφεί, εάν δεν είχε μεσολαβήσει ο Μητροπολίτης της Κρήτης, *Νεόφυτος Πατελλάρος*. Οι Τούρκοι δεν κατέστρεψαν τη Μονή, απαγόρευαν όμως τις εργασίες επισκευής.

Κατά τον απελευθερωτικό αγώνα του 1821, οι Τούρκοι σκότωσαν τους μοναχούς και έκαψαν τα κτίρια. Ένα μεγάλο τμήμα της Μονής καταστράφηκε και για μερικά χρόνια έμεινε ακατοίκητη. Μετά το 1860 που η κυριαρχία των Τούρκων είχε χαλαρώσει, η Μονή φιλοξενούσε ένα σχολείο για τα γειτονικά χωριά.

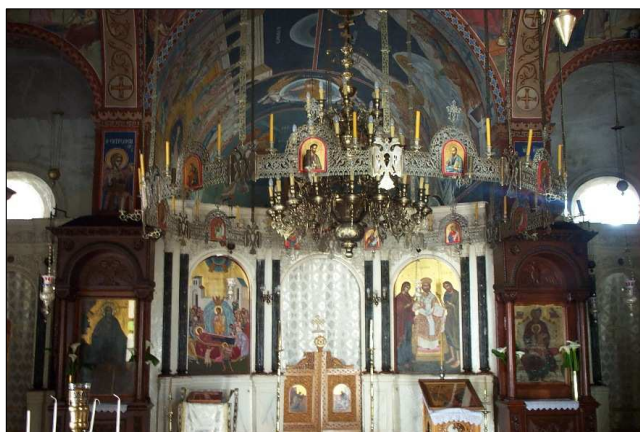
Το 1866 οι Κρητικοί επαναστάτησαν ξανά και η Μονή έγινε το αρχηγείο του σημαντικού ήρωα της επανάστασης της Κρήτης, *Αντώνιου Τριφυτού*. Το 1894 ξαναχτίστηκε η εκκλησία της Μονής και το 1898 τελείωσε η τουρκική κυριαρχία. Τα τελευταία χρόνια, όπου ο μοναχισμός έχει πάρει μία κατ'εξοχήν πνευματική μορφή, η Μονή έγινε εκ νέου ένα κέντρο για την παιδεία και τον πολιτισμό.

Αυλή της Μονής με κελιά μοναχών και παλιό συντριβάνι

Η ανακαινισμένη εκκλησία στην εσωτερική αυλή της Μονής

Θέα του κύριου ναού (στο ιερό)

Νέες τοιχογραφίες στον εκκλησιαστικό θόλο

Αίθουσα συγκέντρωσης/τραπεζαρία των μοναχών

Μετάφραση από τα γερμανικά: *Μαρία Νικηφόρου*

Ανάγλυφο. Λάφυρο στην αυλή της Μονής

